

NYÁRI NAPKÖZI A SÁROSPATAKI KÉPTÁRBAN

2014. júliusában immár második alkalommal került megrendezésre a *nyári múzeumi napközi a városi Képtárban*. Ennek a múzeumpedagógiai programnak az alapstruktúráját még 2013-ban hozta létre a Képtár vezetője, illetve a művészekből és tanárokból álló munkacsoport az Önkormányzat által elnyert jelentős TÁMOP pályázat keretében. Az idei nyári napközi – a korábbi alapgondolatok megtartásával – felfrísített pedagógiai tartalommal valósult meg.

A sárospataki általános iskolákból külön a felső és külön az alsó tagozatos diákok jelentkezhettek be Bordás István képtárvezető, illetve az iskolák pedagógusai szervezésében egy-egy hétre a képtári alkotómunkára. A nyári program a Nemzeti Kulturális Alap és az Emberi Erőforrások Minisztériuma pályázati támogatásával valósulhatott meg.

Mindkét tagozaton a *délelőtti tevékenységek* 9 és 12 óra között zajlottak és hétfőtől péntekig *egyetlen tematikai sorozatot alkottak művésztanár vezetésével*. A délutáni foglalkozási egység az ebéd és a levegőzés-játék 2 órás időtartamát követte. A *délutáni alkotótevékenységet* – kicsit a délelőtti sorozat-jelleg lazításaként is – *változatos kalandozás jellemezte a különféle művészeti technikák és érdekes feladathelyzetek között*. A foglalkozásvezetők munkájához egy olyan pedagógus munkatárs csatlakozott, aki a szakmai munkát segítette, illetve a déli programot vezette. Így elmondhatjuk, hogy napköziben a gyerekek teljes körűen megszervezett pedagógiai támogatásban részesültek.

A *felső tagozatosok* munkájának elsődleges vezetője Stark István, a délutáni foglalkozások vezetői pedig Czidor Ágnes és feLugossy László festőművészek voltak. Ezt a hetet a *modern művészettel való sokféle ismerkedés* fémjelzte. A délelőttöt a sokszorosító grafikának, sőt, két alkalommal a számítógépes grafikának szentelték, míg ehhez a délutánokon újszerű, kompozíciós szempontból szokatlan festészeti feladatok társultak.

A következő héten az *alsó tagozatos* csoportban a témákat a *mese és a fantáziavilág, a mese és a látvány kapcsolata és különbsége* szervezte. A délelőtti vezetője és így a hét fő irányának meghatározója *Balogh Istvánné (Molnár Irén) főiskolai docens, festőművész* volt. A délutánokon *Berencsy Istvánné és Leitnerné Csete Andrea rajztanár, valamint Jaskó Beatrix rajz szakos tanító* munkálkodott a gyerekekkel. A délelőtti témasorozatban általában nagyméretű képek festése volt a feladat égisz erő mesefáról

és a várkert öreg fáiról, Mátyás-mesék motívumairól és a Zemplénről. Különösen kedvelték a gyerekek a szabadtéri alkotómunkát: sok turista és városi sétáló érdeklődését vonták magukra az így készülő alkotásaikkal, lelkesen és büszkén alkottak és vitték magukkal a speciális felszerelésüket. Igazi kis művésztaborra változtatták a Képtárat és környékét.

A délutánokon gyönyörűségeket, izgalmas monotípiákat, agyagszobrokat és gipszfaragásokat készítettek.

Gyerekek esetében általában gondban van a pedagógus, ha a képzőművészeti tehetségességet kell megítélni. A kicsiknél – úgy vélem – a tehetség megállapítása még lehetetlen, hiszen minden alkotás belülről fakadó, a gyermek belső világát sugározza.

A képtári napköziseknél mégis tapasztalható volt valamiféle többlet: az itt készült alkotások hatása eltér a korosztály átlagától. A táborozó kis alsósok munkái arról tanúskodnak, hogy a szokásosnál felfokozottabb erővel tudják a felnőtteket megszólítani. Ugyanakkor a felső tagozatosok között – túl azon, hogy mind-egyikük elkötelezettséget és mély érdeklődést mutatott a művészet és az alkotótevékenység iránt – *megmutatkozott néhány diák tehetsége* is. Ők már alakuló-félben lévő *egyedi témafelfogással, kompozíciós készséggel, sőt egyéni stílusjegyekkel is bírnak*. Erre a megállapításra elkészült munkáik adják a bizonyítékot.

A program mindkét héten „kipakolással”, azaz táboros körülmények közötti *kiállítással* végződött. A diákok alkotásai nagyméretű táblákra vagy éppenséggel a padlóra kerültek és így, a képtári műalkotások között mutatta be mindenki az eredményeit társainak, valamint a külön erre az alkalomra meghívott családtagoknak.

Meg kell még említenem még a szakmai programot kiszolgáló első osztályú felszerelést (rajztáblák, festőállványok és sokszorosító grafikai munkaeszközök) és a művészeti anyagokat (minőségi rajzpapírok, pasztellkréta-sorozatok, akril-, akvarell- és temperafestékek, stb.). A gyerekek élvezettel dolgoztak ezekkel az anyagokkal, alkotómunkájuk hatása is sokkal erősebben érvényesült, mint az egyszerű iskolai anyagokkal.

Ősszel a múzeumpedagógiai foglalkozások folytatódnak – a foglalkozásvezetői csoportban *reméljük, hogy újabb kisdíjakokat és középiskolásokat sikerül megnyernünk a Képtár megismerésére, a műalkotások szeretetére.* Bizunk benne, hogy a művészet élvezetére rátalálva a sárospataki és környékbeli diákok és felnőttek mind szélesebb körben kezelik a kultúra egyik legfontosabb értékeként a művészetet és a múzeumi gyűjteményeket.

Dr. Sándor Zsuzsa, a program szakmai vezetője

fotók: Csordás Gábor